

Karáth Anita

Vöröses némi zölddel

(Bertók Lászlónak)

Erről az egészről dalszöveget lehetne,
ahogy a folyosón ismét, újra és megint.
Akárhogy nézek kíváncsi szemedbe,
az folyton máshová, csillagállás szerint.

Betetőzik az este kéjjel,
házába vissza mind, ki él.
Vagyok, mint az ige, léttelen;
Hullok eléd: fátlan falevél.

Aztán megint az a hercehurca,
amit ott és akkor, és csak én,
annak ellenére, hogy te meg
nem is ezen a féltéken.

Semmi sincsen

Egyik betű helyett használd a másikat!
Számold meg mind, ami végül megmarad.
Én soha nem akartam elmenni innen,
És ha itt vagy, talán semmi sincsen.

Logika - körbezárul

ez a kép nem létezik ahogy
mi sem vagyunk
a sejtmag kineveti létét
nem hitte volna hogy beveszik
itt a mesét újra milliók hiszik hogy
vannak pedig nincsenek
én tudom

Szabó László (Galánta): Figura II.
33. Nemzetközi Művésztelep, Lendva, 2005.